

Biełaruskaja

KRYNICA

PALITYČNAJA, HRAMADZKAJA i LITERATURNAJA HAZETA

Adras Redakcyi i Administracyi:

WILNIA, LUDWISARSKAJA 1-19. (Wilno, Ludwisarska 1-19)
Redakcyja adčyniennia ad 9 hacz. ran. da 4 hacz. wieč.

Ceny abwiestak pawodle ŭmowy.

„Bieł. KRYNICA“ kaštuje na hod—4 zał., na paŭhoda —
2 zał., na 3 miesiacy — 1 zał. Zohrenicu ŭdwoja daražej.
HAZETA WYCHODZIĆ RAZ U TYDZIEŃ.Biełaruskaje
polonofilstwa.

Za hetuju staćciu administracyjnymi ŭladami byŭ skanfiskawany ŭ minulych hodie Nr. 21 „Bieł. Krynicy“ na asnowie 129 i 263 art. k. k. Akrużny sud adnak z administracyjnej ŭlady i prakuraturaj nie zhadziusia i 13 studzienia s. h. apraŭdaŭ u hetaj sprawie redaktara Paźniaka, pastanaŭiajučy nakład „Bieł. Krynicy“ Nr. 21 zwolnić ad kanfiskaty.

Pry hetym zaznačajem, što sučasnaja časopis biełaruskaj sanacyi „Ben. Zvon“ žyjaŭlajecca dalejšym praciam „Hapierady“, ab jakim uspaminajecca ŭ niżej padanej staćci.

Isnujučaja ŭ Wilni słabaja hrupka biełaruskich polonofilaŭ, karystajučysia z pryjezdu ŭ Wilniu prezidenta Polšcy prajawia asabliwuju dziejność. Byŭ wydany numer „Hapierady“ z partretam prezidenta i z adumysłowaj staćcioj, paświačonaj pryjezdu prezidenta, była skazana dyr. Astroŭskim u wielmi lajalnych słowach prywitalnaja pramowa, byŭ napisany memoryjał, jaki nasila da prezidenta delehacyja, składenaja z pradstaŭnikoŭ polonofilskaj hrupki i h. d. Słowam, polonofilskaja hrupa pawiała rabotu z celym rozmacham.

My ŭžo niaraz pisali ab „našych“ polonofilach i ich rabocie i, dumajem, jašče niaraz budziem prymušaŭ ab ich pišać. Uważajem, što ich rabota škodnaja dla biełaruskaj sprawy, bo ab niekim supracuŭniŭctwie z palakami pry ciepierašnich warunkach niama hutarki: polskaje hramadźianstwa nas nie razumieje i nie pryznaaje. Ciapier možna tolki prasić łaski, a prasić łaski nia kożny moža.

My ŭważajem, što pasiarod polskaha hramadźianstwa niama aniwodnaj hrupy, jakaja-b ščyra adnosiłasia da biełaruskaj sprawy. Nawat h. zw. wilenskija demakratty, jakija hurtujucca kala „Kur. Wilenskaha“, nawat polskija socyjałisty, jakich u sprawach nacyjanalnych možna nazwać „čyrwonymi endekami“ — nas nie razumiejuć i zrazumieć nia choćuć, ŭžo nie haworačy ab prawych polskich hrupach, jak endeki ab konserwatysty. Dla ŭsiaho polskaha hramadźianstwa Biełaruś i biełaruskij narod — heta prastor dla polskaj „dzieržaŭnaj i historyčnej“ ekspansii, heta niejki dadatak, jaki robić Polšč „mocarstwem“.

Usio polskaje hramadźianstwa, z małymi wyniatkami, da hetaha času nie mahło pazbycca prywyčki hladzić na nas, jak na niešta niżejšaje, jak na nieklich „paryjaŭ“ (pahardžanych indyjskich chamaŭ), jakimi možna tolki kirawać, ale z jakimi nieha supracuŭničać. Choć Palaki i časta lubiać paŭtarać słowy „roŭnyja z roŭnymi i wolnyja z wolnymi“, ale razumiejuć hetyja słowy paswojemu. Jany prywykli paŭtarać ich jašče ŭ toj čas, kali im udałosia spalanizawać našych bajaraŭ i wyšejšyja klasy. Dyk „roŭnyja z roŭnymi i wolnyja z wolnymi“ zaŭsiody azačala i ciapier azačaje toje samaje, što „šlachta sa šlachtaj i palaki z palakami“. Naš prosty narod, jaki astaŭsia za miežami hetaj „wolnaści i roŭnaści“, instynktoŭna jašče i ciapier adnosiłca da ŭsiech polskich słounych i inšych padchodaŭ z niedawieram i zatyŭ „naša“ polonofilstwa pasiarod sialanstwa nie znachodzić hruntu. Heta polonofilstwa maje hrunt tolki pasiarod biezrobotnaj intelihiencyi, dla katoraj palityčnaje kondotjerstwa stalašia štodzienym chlebam. Dla jaje biełaruskaja sprawa na druhim planie, a na pieršym — swaja asabistaja.

Na naš pahlad tyja nialičanyja adzinki z polskaha hramadźianstwa, jakija sapraŭdy žadajuć nawiazać ščyryja adnosiny i supracuŭničstwa z našym narodom, pawinny wykaranić u swaim hramadźianstwie šlachockuju psychozu i „arystokratyčnyja“ pahlady na naš narod, jak na narod chamaŭ, a apošnimi časami „balšawikoŭ“... Prad

U sprawie apošnich wybaraŭ.

(Piśmo z wloski)

Niaraz mnie dawiałosia čytać u „B.-Krynicy“, što pryčynaj pahromu biełaruskaha narodnaha śpisu Nr 11 byŭ padzieł pamież biełaruskim hramadźianstwam i što ŭ biełaruskaha sialanstwa jašče mała narodnaha ŭświadamleńnia.

Jek na adno tak i na druhoje ćwierdžańnie ja, dobra znajučy biełaruskiju wiosk, prymušaŭ ŭziać u hetaj sprawie hołas.

Sprawa nie ŭ raźbićci biełaruskich hałasoŭ ani ŭ niastačy narodnaha ŭświadamleńnia ŭ biełaruskich masach, a ŭsia sprawa ŭ sposobie prawodžańnia wybaraŭ. Takich wybaraŭ, jakija byli ŭ listopadzie 1930 h. my jašče nia mieli. Daŭniej, u 1922 hodie, a nawat u 1928 h. była siakaja-takaja swaboda wybarčaj ahitacyi, a na hety raz ahitawać ani razlaŭsia. U hetych wybarach nia było nijakaje mahčymaści zladzić aniwodnaha mitynhu pradwybarnaha ani sabrańnia. Adno tolki było — słuchać bajkaŭ B.B., ahitatory katoraha, karystajučysia poŭnaj, a časta i bolš jak poŭnaj swabodaj, rabili, što chacełi. Apračeta heta B.B. mieŭ wielikuju paddzieržku z boku administracyjnych i samaŭradowych čynoŭnikaŭ. Kożny z ich „kazaŭ“, što treba hałasawać tolki za „adzinku“. Ahitator ad numeru 11 u wačoch čynoŭnika i palicyjanta — heta byŭ „antyrządowiec“. Henaja paddzieržka čynoŭnikami „adzinki“ zrabiła jaje nietykalnaja.

Heta była adna pryčyna našaj „niaŭdačy“ na wybarach, ale była jašče i druhaja, mocna žwiazanaja z pieršaj: heta — *adsutnaść našych mužoŭ dawieru ŭ abwodach*. Tož bywajuć jašče takija abwody, dzie dahetul ludzi nia mohuć dawiedacca, skolki hałasoŭ kinuta na kożnuju listu. Chodziać pa ludziach čutki-dahadki, ale kab chto napeŭna widaŭ, skolki kinuta faktyčna na kożny numer, hetaha nihto nia widać. A jak pakazali fakty z prošlych i ciapierašnich wybaraŭ, u padličeńni hałasoŭ časta zdarališia wialikija „pamyłki“. A kab byli mužy dawieru ŭ abwodowych kamisijach, a taksema i akrużnych; kab padličeńnie hałasoŭ adbywałosia ŭ prysutnaści hetych mužoŭ, kab pratakoly pisalisia i padpisywalisia nie aławikom, ale čarniłam; kab ličby hałasoŭ byli napisany nia cyframi, ale słowami, tady takich „pamyłak“ bylob kudy mienš.

Praŭdu pisała „B. Krynica“ (Nr 32 z dn. 16 XII 30) paŭtarajučy słowy ŭkraiŭskaj hazety „Dziło“, što „apošnija wybary mieli tajomny charakter i što najbolšym tajomstwam (mysteryjaj) była transformacyja (nutranaja pieramienaj) wybarčaj kartki. Hałasawali jak mur na 11, a staić jak mur „adzinka“. Stadzili jak mur na piecy, a wyhladaje, što jšli muram da urny.“ Woś zatyŭ ja i kažu, što pryčynaj našaha prawaŭ na wybarach nia było małoje ŭświadam-

hetym, psycholohična biaručy, niemahčymy nijakija hutarki ab wolnaści i roŭnaści.

A kali my dałučym siudy ziemielnuju sprawu, asadnictwa, kalandacyju, adnosiny administracyi i ŭsie palanizatorskija natuhi polskich ŭladaŭ, jakija praz polskija školy, polskija hramadzkija i ekanamičnyja arhanizacyi imknucca zrabić z našym narodom toje, što ich papieredniki zrabili z našym bajaranstwam, to sapraŭdy da niekaha supracuŭničstwa z polskim hramadźianstwam wielmi daloka. Propaści, wykapanaj polskimi palitykami ŭ prošlaści i pahlyblanaj ciapier, nia zmohuć zasypać ni adwiedziny prezidentam „našych“ polonofilaŭ, ni ichnyja „lajalnyja“ pramowy. Tut patreba pradusim siła ŭświadamleńnia našaha narodu, a potym — zrazumieńnie i pryznańnie polskim hramadźianstwam našych kulturnych, nacyjanalnych i palityčnych prawoŭ.

leńnie našaha sialanstwa abo partyjny padzieł. Za niejkiju macniejšuju partyju ani tak. zw. „Centrasajuzu“ z Łuckiewičam, Astroŭskim i Akinčycam, ani inšych „redykałaŭ“, nihto na wloscy nia ličyć. Hetyja „arhanizacyi“ ŭważanyja byli prosta za wybarčyja kramki, u jakich možna kupić mandat. Woś i ŭsio. Dyk sprawa nie ŭ padziele (bo i daŭniej byŭ padzieł), a ŭ čym inšym, bo my hałasawali, a ličyŭ našyja hałasacy chto drugi. Pry takim sposobie hałasawańnia, jaki byŭ u apošnich wybarach, biełarusy niaskora zmohuć wybrać swajho pała.

Wlaskowiec.

Sproby biełaruskaj sanacyi
ražbić biełaruska-
ŭkraiŭski sajuz.

Biełaruska-ŭkraiŭskaja družba — heta naturalny sajuz. Miž narodami ŭkraiŭskim i Biełaruskim papiarowych dahaworaŭ niama, ale historyja miž imi swarak nia widać.

Da času razwaŭ „Hramady“ starod biełaruskaha hramadźianstwa nia było aniwodnaje hrupy, a nawat i adzinki, jakaja-b mahła skazać choć adno słowa prociŭ hetaha naturalnaha Biełaruska-ŭkraiŭskaha sajuzu.

Wiedama, što hety sajuz nia susim na ruku silnym hetaha świetu. Ale jany, kab razarwać hety sajuz, nia majuć nijakaha sposabu.

Pała razwaŭ „Hramady“, častka jaje prawadyroŭ i kiraŭnikoŭ stwaryła hrupku h. zw. biełaruska-polskaj sanacyi, jakaja ciapier wystupaje pad firmaj h. zw. „Centrasajuzu“. Woś-ža henaja hrupka, wykonywajučy zahady zhary ŭziała „padrad“ i na raźbićcio Biełaruska-ŭkraiŭskaha sajuzu.

Pieršaja sprobja „padradčykaŭ“ z „Centrasajuzu“ ŭ hetym kirunku była wielmi niaŭdałaja kali jany padčas apošnich wybaraŭ patrebawali ultymatyŭna ad Biełaruskaha Nacyjanalnaha K-tu sarwańnia sajuzu z ŭkraiŭcami ŭ 24 hadziny.

U dalejšaj swajej dziejności „Centrasajuzniki“ pačali swaju „pracu“ paswareńnia biełarusau z ŭkraiŭcami ŭžo inšaj darohaj, — wykarys-toŭwajučy Urad Biełaruskaha Studenskaha Sajuzu. Ab hetym wymoŭna świedčyć pierasłanaja ŭ Biełaruskij Studenski Sajuz u Wilni piśmo ad Hurtka studentaŭ ŭkraiŭcaŭ U. S. B. u Wilni nastupnaha źmieštu:

Da

Biełaruskaha Studenskaha Sajuzu ŭ Wilni.

Hurtok Studentaŭ ŭkraiŭcaŭ U.S.B. ŭ Wilni žwiartajecca hetaj darohaj da Uradu „Biełaruskaha Studenskaha Sajuzu“ ŭ Wilni z kateharyčnym damahańniem dać jamu satysfakcyju i wyjaśnieńnie ŭ žwiazku z hlybokaj abrazaŭ, jakoj deznali jaho try slabry pry nahodzie ładžańnia dnja 21 lutaha s. h. u sali biełaruskaj himnazii Biełaruskim Studenskim Sajuzam „blinoŭ“, na jakija zaprošanaje było z biełaruskaha boku ŭkraiŭskaje studenstva.

Hety incydent Addziel H. U. S-ntaŭ uwažaje:

1) tak paważnym i bahatym u konsekwencyi, što nia moža pierajści nad im da paradku dnja.

2) Uwažaje jaho takža pačatkam, ad daŭžejšaha času našpiawajučaha, kanfliktu miž studenstwam ŭkraiŭskim i častkaj biełaruskich studentaŭ i hramadźianstwa, jakija dziela nieklich pryčyn choćuć dawiaści da sarwańnia družnych adnosin miž bratnimi biełaruskim i ŭkraiŭskim narodami.

Woś-ža ŭ wypadku dalejšaha pašyrańnia

niekatorymi siabrami B. S. Sajuzu Intryh i dyzharmonii ū bielarska-ukrainskim sużyćci budziem prymanuśny žmianié našu dasiuleśniuju ščyra-družnuju taktiku ū adnosinach da *časťki bielarskaha studenstva i hramadźianstva* i padać hetyja sumnyja padziei da ahułnaha wiedama ūkrainskim studenskim arhanizacyjam u Krai, za jaho hranicami i ūslamu ūkrainskamu hramadźianstvu.

Uspomnieny kanflikt H. U. Studentaŭ u Wilni ūwagaŭ *zapačatkawańniem nowaha ščyraha bratniaha sużyćcia miż sapraŭdy patryjatyčnaj časťkaj bielarskaha studenstva i hramadźianstva* i ūkrainskim studenstwam zlamieł Zachodniaj Ukrainy.

Za Addzieł H. U. S. u Wilni
(—) *Krachmaluk Wasyl.* (—) *N. Sahajka*
Referent wonk. spraŭ Staršynia.
Wilnia 25 lutaha 1931 h.

Sa žmiesťu hetaha piśma bačym, što ūkrainskaje studenstva U. S. B. u Wilni dobra wiedaje, adkul iduć hetyja intryhi, čto i z jakoj metaŭ ich pašyraje.

Hetaŭ sprawaj, peŭniež zacikawicca ūsio sapraŭdy patryjatyčnaje bielarskaje studenstva i daść naležny adpor sprobam paswareńnia studentaŭ bratnich narodaŭ: bielarsaŭ i ūkraincaŭ.
p—k.

Litoŭska-bielarskaje sużyćcio.

(Haduciški, Świanclanskaha paw.)

U Haduciskaj parafii żywuć litoŭcy i bielarusy. Świedamaść nacyjanalnaja starod bielarsaŭ, jakija żywuć miż litoŭcaŭ, dawoľi mocnaja. Adna biada, što Haduciskija bielarusy nia majuć swajej bielarskaj arhanizacyi, ale za swajo jany stojkija. Litoŭcy, jakija stanowiąć bolšaść, majuć swaje litoŭskija arhanizacyi — hurtki św. Kazi-miera i pry arhanizacyach biblijateki-čytalni.

Susiedzkaje sużyćcio litoŭcaŭ z bielarsami susim dobraje. Litoŭskaja moładź časta ładzić swaje wiečaryny i zaŭsiody na henyja „ihryšcy“ zaprašaje i moładź bielarskuju. Bielarskaja-ż moładź na swaje „ihryšcy“ wiečaryny zaprašaje moładź litoŭskuju. Haduciskija bielarusy razumiejuć mowu litoŭskuju, a litoŭcy bielarskuju. Časta na rynku, kala kaścioła ū Haduciskach, pačuješ bielarska-litoŭski duet — hurtku bielarsa z litoŭcam. Bielarus haworyć pabielarsku, a litwin palitoŭsku i adzin druhoha daskanalna razumiejuć. Litoŭskaja moładź cika-wicca literaturaj bielarskaj, a bielarskaja moładź achwotna čytaje knižki litoŭskija.

U sprawach hramadzkich litoŭcy z bielarsami zaŭsiody salidaryzujucca. Słowam, dla Haduciskaha bielarsa nia čužoje ūsio litoŭskaje, a dla litoŭca — bielarskaje.

Heta maje asabistyja spaściarohi z pabytu ū Haduciskach.

J. Jarmałkowič.

Zakładajcie hurtki Biel. Instytutu Haspadarki i Kultury!

Instrukcyja Bielarskaha Instytutu Haspadarki i Kultury.

3. Jak damahacca i zakładać prywatnyja bielarskija školy.

Kab skarej dabicca ūradawaj biel. školy, treba taksama zakładać swaje prywatnyja školy. Z hetaj metaj hurtok abznajamlaje sialan z usich akaličnych wiosok ab patrebie takoj školy. Kali sialanie zhodziacca padtrymliwać materjalna školu (dawać kwateru, apał, światło i pensiju dla wučyciela), to tady hurtok piśa ab hetym u Centralu Instytutu, padajućy takija danyja:

1) U jakoj wioscy i ū čyjej chacie maje być szkoła, jaje raźmiery, kolki wakon? (Plan chaty.

2) Śpisak dzieciej.

3) Kolki addziełaŭ budzie mieć szkoła?

4) Kandydata na wučyciela, jaho dakumenty ab kwalifikacyi i žyćlarys napisany wučycielem pabielarsku i papolsku.

5) Adres wučyciela.

Kalib na miejscy wučyciela nia było, to tady Centrala budzie jaho šukać. Paśla Centrala

Z Bielarskaha žyćcia.

Hutarki i dyskusyi na temu „Narodnyja Uniwersytety.“ Wilenski Addzieł Biel. Instytutu Hasp. i Kult. ładzić hutarki i dyskusyi na temu „Narodnyja Uniwersytety.“ Jakija adbuducca pad kiraŭnictwam d-ra St. Hrynkiewiča ū pam. Centralnaha Uradu Instytutu, Ludwisarskaja 1—19—dnio 8 i 15 sakawika s. h., a hadzinie 4 pa paŭdni.

U sprawie kanfiskaty pramowy paśla F. Jaremiča. Pasoł Jaremič, paśla kanfiskaty jaho pramowy, padaŭ skarhu na administracyjnaja ūlady da Maršałka Sojmu. Maršałak Sojmu abia-caŭ paśla Jaremiču, što zrobić usio dzieła zwalniennia pasolskaj pramowy ad kanfiskaty.

Destrukcyjnaja krutnia ūradu Biel. Studenskaha Sajuzu. Biel. Studenski Sajuz, jak wiedama, arhanizacyja apalityčnaja. Da hetaje pary B. S. S. nie pryłučyŭsia nawet da bielarskaha narodnaha centru—Biel. Nac. K-tu. Urad-ža B. S. S., u apośnija časy, kab zaciŭci miažu miż bielarskim niezaležnickim kirunkam i polonofilskaj hrupaj, zalez całkom pad sanacyjnaju pawietku „Centrasajuzu“, ciahnućy za saboju na polonofilski śmietnik bielarskaje studenstva zarhanizowane ū B. S. S.

Ab hetym jaskrawa świedčyć fakt pryčapleńnia byccam hołasu Bielarskaha Stud. Sajuzu da pratestu polonofilskaha „Centrasajuzu“, wydanaha prociŭ kamunistyčnych ździekaŭ. Ale, jak dawiedywasjemsia, B.S.S. swajmu ūradu rabić hetaha nie daručyŭ i siabry Sajuzu mocna aburajucca na Urad B.S.S. za samawolnaje wystupleńnie ad imia Sajuzu.

Hetaki pastupak slabroŭ Uradu B. S. S., pierawyśajučaha swaje prawy, świedama ci nia-świedama ūwodzić u Stud. Sajuzie razład. Z jakoju metaŭ heta robicca i dzie jość štab hetaj destrukcyjnaj raboty, bielarskamu hramadźianstwu wiedama.

Dyk što-ż na heta Bielarski Stud. Sajuz? Razwaŭ u „Centrasajuzie.“ Dnia 21 lutaha s. h. adbyłasia „čystka“ ū polonofilskim „Centrasajuzie“. Za niejkuju „škodnuju“ dla „Centrasajuzu“ pracu wykinuli z sanacyjnaj arhanizacyi Janku Stankiewiča. Cikawa, jakuju ū „Centrasajuzie“ Janka Stankiewič zrabiŭ „škodnu“, što paśla hetaha staŭsia tam susim lišnim i niepatrebnym?

Nowy hurtok Biel. Instytutu Hasp. i Kultury zarhanizawaŭsia ū Asinaŭcy, Wialejskaha pawietu.

Nawukowaja lekcyja. Dnia 22.11 s. h. inž. S. Busieł pračytaŭ u Budslawie, Wialejskaha paw., lekcyju na temu „Wiaskowaja haspadarka i haspadarčy kryzys.“

Arhanizacyja žančyn. U Wilni niadaŭna paŭstała bielarskaja žanočaja arhanizacyja imieni Ciotki. Da hetaje arhanizacyi pakulšto nale-žać tolki žonki polonofilaŭ. Heta arhanizacyja ūznawiła wydawiećwa „Zaranki“, časopiś dla dzieciej.

Z wydawieckaje niwy. Nadowiaćy wyjśla knižyca „Palityčnyja i hramadzkija kirunki ū mi-nuŭšćynie i sučasnaści.“ Wydawiećwa „Ślachy Moładzi.“ Cana knižki 50 hr. Hałošny skład: bielarskaja kniharnia „Pahonia“, Wilnia, Ludwisarskaja 1. Wyjśaŭ takža z druku mieślačnik „Родная мова № 5.

padajeć zajawu da školnaha Inspektara ab kan-cesii na prywatn. biel. školu. Ab wynikach hetaj zajawy Centrala pawiedamić Urad Hurtka. Jak dazwoľ budzie atrymany, arhanizacyjaj školy zaj-miecca sam wučyciel pry dapamozie Uradu hur-tka. Kalib ūlady ūpiralisia i nie chacieli dawać dazwołu na školu, to heta nie pawinna razach-woćywać hurtok. Naadwarot, jaśče z bolšaj ener-hijaj i ščyraściu hurtok pawinien padhatawać hrunt pad bielarskija školy ūwa ūsich akalič-nych wioskach i pasyłać u Instytut adpawied-nyja danyja, ab jakich ūžo wyšej było skazana. (Kab adkryć prywatnuju biel. školu, nie kanieśnie treba 40 dzieciej, moža być i mienš).

UWAHA: Hurtki, što na abšary Bielskaha, Bielastockaha, Sakolskaha i Aŭhustoŭska-ha paw., pawinny abawiazkowa zaniac-ca akcyjaj zakładańnia prywatnych bielarskich szkołaŭ, bo tam zakon ab kazionnych bielarskich školach nia ūwiedzienny.

9. Jak arhanizawać kooperatywu.

Abawiazkam hurtka žjaŭlajecca pašyrać wiedu ab kooperacyi i staracca, padhatawaŭšy dobra hrunt, adkryć u swajej wioscy (mieśtečku)

Z Uschodniaje Bielarusi.

Ciažkoje pałažeńnie bielarskaha škol-nictwa. Hazety padajuć, što kamunistyčnyja ūlady pačali ūžo likwidawać i bielarskaje školnic-twa. U miesiacy śniežni 1930 h. kamunistyčnyja ūlady zwolnili z pasad 75 wučycielaŭ bielarsaŭ. 350 wučniaŭ siarednich szkołaŭ wyhnali z bielarskich himnazijaŭ i wysłali ū Rasieju ū školy kamunistyčnyja.

U 1930-31 školnym hodzie lik bielarskich škol pamienšyŭsia na 30 prac. Na miejsca bielarskich škol zawiedzienny školy rasiejskija. Jak bačym, kamunistyčnaja ūlada imkniecca piera-rabić bielarskija školy na školy rasiejskija i he-tym, starymi śladami carskich uradaŭ, rusyfika-wać bielarski narod.

Aryšt ks. K. Łupinowiča. Hazety padajuć, što bałšawiki apośnim časam arysťawali ū Mas-kwie ks. Karala Łupinowiča. Ksiondz Łupinowič—heta świedamy, idejny bielarus, rodam z Dokšyc.

Z Polšcy.

Z Sojmu. U aŭtorak 3 h. m. pačaloŭsia plenarnaje pasiedźańnie Sojmu. Na paradku dnia znachodzicca i sprawa žmieny konstytucyi, na padstwowie projektu padanaha B.B.—adziŭkaj.

Śmierć wydatnaha polskaha parlamen-tarysta. Dnia 26 lutaha s. h. nahła pamior u Lwowie b. pasoł d-r H. Diamand. Niaboščyk byŭ adnym z zakładčykaŭ polskaj sacyjalistyčnaj partyi.

„Sens dyktatury Piłsudskaha.“ Pad takim zahałoukam „Przełom“ u Nr 9 padaje cely kom dahadkaŭ sensu „nowaj ery“ u polskaj unutra-naj palitycy. Wywad z hetych dahatkaŭ „Prze-lom“ robić tak: sučasnaja systema dziaŭaŭnaha kiraŭnictwa nia jość demokratyčnaj, ale nie žjaŭ-lajecca i prociŭdemokratyčnaj, bo jość systemaj „rewalucyjnej dyktatury.“ Piłsudski i piłsudcyki nia jość demokratami, ale nie žjaŭlajucca i pra-ciŭnikami demokracji. Damahajucca jany tolki taho, kab ichnija pahłady, ichnija „prahrama“ zdabyła ū dziaŭaŭnie praŭnuju normu. Niekato-ryja polskija sanacyjnaja palityki čwierdziac, što tolki ciapier pačynajucca sapraŭdny demokratyzm i tolki ciapier kładziecca asnowa hramadzka-ha ładu abapiortaja na demokraciji. Nu i demo-kracyjaj!

Z zahranicy.

Kamunistyčnyja demonstracyi ū Nia-miečćynie. Pa zahadu z Maskwy niemieckija kamunisty dnio 25 lutaha s. h. naładzili de-monstracyi biezrabotnych. U Berlinie dajŭlo da sutyčak miż biezrabotnymi i palicyjaj. U nie-katorych mieścoch palicyja ūżywała ū sutyčkach z demonstrantami aružža, stralajućy na pastrach.

Albanija — jabłykam niazhody Italii z Juhasławijaj. U minułym miesiacy ū Wienie byŭ dakanany napad na Albanskaha karala Zogu. Hety napad prypomniŭ światu, što na Bałkanach nia ūsio ūparadku.

Albanija ad času swajho paŭstańnia stała-sia terenam palityčnych intryhaŭ i sporaŭ. Paśla

spażywieckuju kooperatywu. Kooperatywy wyt-worčyja i kredytowyja wymahajuć bolšych srod-kaŭ i specyjalnaj wiedzy, a zatym arhanizacyjaj ich mohuć zaniacca tolki addzieły abo centrala i hurtki ū bolšych mieśtach.

Kali ū wioscy znodziacca kolkinaccać asob, žadajućych być siabrami kooperatywy i kali mo-ža sabracca nia mienš 500 zlotych, tady ūrad hur-tka pawinien prynlaccu za pracu i załażyć koo-peratywu. Z hetaj metaj hurtok wypisywaje z Centrali Instytutu 3 ekzemplary statutaŭ i in-šych drukau, pišyć zajawu da starasty ab tym, što ū kwatery Instytutu adbudziecca arhaniza-cyjny schod u sprawie załažeńnia kooperatywy. Zajawa moža być napisana tak:

B. I. H. i K. U Starostwa pawietu
Hurtok u u
Dn. 193 . . . h.

Nr

Asnoŭwajučysia na § 5-a Statutu T-wa Biel. Inst. Hasp. i Kultury, hetym majem ho-nar pawiedamić, što ū kwatery Hurtka In-stytutu ū wioscy wol. a hadzinie maje adbycca arhanizacyjny schod siabroŭ Hurtka ū sprawie załažeńnia ū wios-cy kooperatywy.

(—)
Sekretar Uradu
Hurtka.

(—)
Staršynia Uradu
Hurtka.

upadku austrijsko-madziarskiej monarchii, Albania pałała padpadać pod upływ Italii. Praciūnicał italskich upływaŭ u Albanii Źjaŭlajecca ŭ wialikaj miery Juhasławia. Z pryčyny hetaj čas- ta paustajuć miż hetymi dziaŭdzawami paważnyja konflikty. Karystajučy z hetaha Albanski karol Zogu dzieła swajej nawat asabistaje mety niaraz karystaŭsia palityčnym flirtam—adzin raz z Juhasławia, a druhi raz z Italijaj. Z pryčyny takaj niastałaj palityki karala Zogu stwaryłasia ŭ Albanii apazycyja prociŭ samoha karala, jakaja, reč zrazumiełaja, musiała pakinuć bačkauščynnu i żyć zahranicaj. Hetaja baračba apazycyji z niastałaj palitykaj karala Zogu i wyklikała napad na apošniaha ŭ Wienie. Ale karol Zogu ad hetaha napadu wyjšaŭ Źčasliwa, nawat nia byŭ ranieny.

S. S. R. R. Dnia 16 lutaha s. h. u polskaje pasolstwa ŭ Maskwie ūlez „złodziej“ i chacieŭ wykraść niekijja tajnyja papiery. Adnak hetaha „złodzieja“ polskija čynoŭniki pasolstwa zławili ŭ toj mament, kali „złodziej“ prabiraŭsia ŭ kabinet polskaha pała ŭ Maskwie.

U hetaj sprawie polski ūrad zapatrabawaŭ ad ūradu S.S.R.R. dakładnaha wyjaśniennia i satysfakcyi.

Ziamielnaja narada. U Paryż dnia 23 lutaha s. h. Źjechalisia pradstaŭniki 24 dziaŭdzaw ŭ ziamielnaju naradu. Francuskija hazety ūwa- Źajuć hetuju naradu prociŭbalšawickim frontam dzieła zabiešpiacieŭnia Uščodniaj Eŭropy ad kamunistyčnaja niebiašpieki.

Padhatoŭka da razwaŭu šwieta. Českaja hazeta „Narodni Politika“ padaje, što ŭ Mas- kwie isnuje specyjalny „Kamitet Dziełaŭnia“, me- taj jakoha — wyklikać jašče bolšaje biezraboćcie ŭ waŭsim šwiecie i naładzić padhatoŭku da apošniaha razwaŭu isnujučaha ładu ŭ dziaŭdzawach usiaho šwieta. Hetaj kamitet, jak padaje „N. Po- litika“, na takuju rabotu maje wialikuju sumu hrošaj.

Mahila Niaznanaha Žaŭniera.

U samym kutku wiaskowaha ćwintaru
Staraja biarozka stałć;

Pad joju ŭ piasočku, miż došak chwajowych,
Niaznany žaŭnieryk lažyć.

Išoŭ jon, išoŭ z čužyni ŭ Kraj radzimy,
Kab dziełak pabačyć, žanu...—

Praz hory, lasy i pali i sumioty
Iści prychadzilaš jamu.

Zima. Chaładzieča. Śniahowyja hory!
Maroz ruki i nohi skawaŭ.

I na dalej jści ūže siły nia maje...

Jašče krok... — i biedny upaŭ!

Pamior... pachawaŭ... i pamiać zabyłaš
Ab tym, chto ŭ mahiŭcy tut spić,
Ab tym, ŭ kaho serca niadaŭna jašče biłaš,
Chto hetak chacieŭ jašče żyć!

A ŭ domu j dahetul karmilca čakaje
Z dziełmi maładaja žana...

Daremnaj šmat hora niaščasna spaznoje,
A muža nia ūbačyć jana! —

Lublu ja pad šopat piakučych biarozau
Siudy na mahiŭku pryjści,
Dzie kryžyk dubowy z bačkami pastawiŭ,
Wianok z wasilkoŭ pryniaści.

Na arhanizacyjnym schodzie, jaki wiaźcie
adzin z siabroŭ hurtka, schod razhladaje prysła-
ny statut i wynosić pastanowu, ab wysokaści
siabroŭskich składak i ab inšych niezapoŭnie-
nych miescach statutu. Na schodzie wybirałajeca
ūrad kooperatywy, rewizyjnaja komisija i inšyja
arhany pradbačanych statutam 3-ch sprawiadi-
wych asob. Usie pastanowy zapisywajucca ŭ pra-
takol.

Pašla schodu wybrany ūrad (uprawa) koo-
peratywy zapaŭniaje ūsie try ekzemplary statutu
i zajawu da swajho Akružnoha Suda. Z zapoŭ-
nienym statutem i zajawaj da Akružnoha Suda
inicijatory kooperatywy (wybrany ūrad i inšyja
siabry) ŭ liku 7 asob jeduć da miastowaha mi-
rawoha sūdździ, dzie padpisywajucca statuty i za-
jawu, a sūdźdźia zawiaraŭ podpisy.

Zawieranyja statuty i zajawu ūrad koopera-
tywy poštaj adsyłaje ŭ swoj Akružny Sud, da
jakoha naležyć ich miastowasć.

Praz niekij čas sud Źwiernieć adzin statut
i napiša, što kooperatywa ūpisana ŭ handlowy
rejestr. Pašla hetaha ūrad kooperatywy wykupa-
je patent u Skarbowaj uprawie (Urząd Skarbo-
wy), najmaje kwateru dla kramy i zakupiaje ta-
wary.

SWAJA ARHANIZACYJA ŪZHADOŬWAJE, A ČUŹAJA ŹBIWAJE Z TOLKU.

Asinaŭka, Wialejskaha paw. Užo i ŭ naŝ
kutok prahladaje kasulka šwiatła. Pryntieŭla he-
naje šwiatło naša rodnaja „B. Krynica.“ Čiažka
jej prabracca ŭ ciomny biełaruski kutok, jaje
i ksiondz łaje, za jaje i ludziej z ambony klanie,
jaje nia lubiać na pastarunku, nienawidzić jaje
i paštar, krywa hladzić na jaje wojt, niamilaser-
na jaje łomić u kišani i soltys, — ale choć ad
času da času pryjdzie taki ŭ wiosku i prašwia-
čaje biełarusau.

Naša moładź da hetaj pary błudziła pa ču-
żych arhanizacyjach i štož — Źbiłasia tolki z tol-
ku i bolš ničoha. Čiapier, kali „B. Krynica“ na-
wučyła, jak treba pracawać, kab mieć z hetaha
karyść — paŭstaŭ užo ŭ nas hurtok Bieł. Insty-
tutu Haspadarki i Kultury. Moładź naležaćaja da
swajej arhanizacyi pačułasia mocnaj na duchu,
bo znajšła ślach da mety.

Zaściankowy.

BIEŁARUSKI NARODNY DUCH ŽYWIE.

Krynica, Maładečanskaha paw. Nie zwaža-
jučy na trudnaści; jakija zaciskali narodnaje bieł-
aruskaje żyćcio, narodny biełaruski duch u nas
żywie. Majem my biełaruskuju kulturna-praš-
wietnuju arhanizacyju — hurtok Bieł. Instytutu
Haspadarki i Kultury. Nia lohkaŭja praca ŭ na-
šych warunkach čysta biełaruskaj arhanizacyi,
ale jana wytrywała da hetaje pary, spadziajom-
sia, što nia kine biełaruskaha ściahu i budzie
pracawać dalej.

Dnia 1 lutaha s. h. naša arhanizacyja zła-
dziła biełaruskaje pradstaŭieŭnie. Dalej praca
spadziajomsia pojdzie lepiej. Treba tolki čiar-
pieŭnia i pracy, a złybiady našy napeŭna piera-
možam. Dyk woś z takuju wleraju ŭ pieramohu
my i zmahajemsia z złom, kab dać miejsca dabru
i praŭdzie ŭ našym mnohapakutnym Biełaruskim
narodzie. S.

DA ŚWIETŁYCH DZION!

Kimiany, Wil.-Trockaha paw. Biełaruskaje
sialanstwa ŭ wakoličnych wioskach, nia tolki ŭ
našaj wioscy, ale kruhom nia jość jašče dobra
ŭšwiadomlena. Niama tut kala nas nijakaj bieł-
aruskaj arhanizacyi.

Braty sialanie, woźmimsia my ūsie da su-
polnaj pracy i ščyra pracujma dla dabra swajho
Biełaruskaha kraju. Adkiŭma ad siabie
bie ūsie čužoje i biaromsia za swajo rodnaje.
Nie zahantajma ŭ ciomnuju mahiŭ swaju rodnu-
ju mowu i nia stydajmasia jaje. Zakładajma hurtki
B. I. H. i K., biblioteki-čytalni z biełaruskimi kni-
kami ŭ swaich wioskach.

Biaremsia čym skarej da pracy nad praš-
wietaj, a dašć Boh ciomnaja i panuraja noć ad
nas adojdzie i zašwiećleć šwietły i wasioły naša-
ha żyćcia dzieŭ. Syn Biełarusi

Spakojna śpi ŭ hrobie žaŭnieryk niaznany!
Nia zhinieš Ty ŭ dumcy majo!
Ci tut ka ja budu, ci ūdal dzieś wyhnany, —
Skažu tabie: „Wiečny spakoj!“ —

Siarhieij Piajun.

Wielmi pažadana, kab usie kooperatywy
arhanizawanyja Hurtkami i Addziełami Instytutu
nazywalisia: kooperatywa „Haspadarka“ ŭ wios-
cy . . . na polskaj mowie budzie: koopera-
tywa „Gospodarka“ we wsi . . . Usie koo-
peratywy „Haspadarki“ pawinny zarhanizawacca
ŭ swoj sajuz, jaki maje paŭstać u h. Wilni. Sa-
juz budzie wypaŭniać usie zakazy kooperatywaŭ
i dawać u mlieru mahčymasćci tawary na pawier
na niekij termin i da ahraničanaj sumy.

Ab załażeńni kooperatywy Hurtok pawinien
pawiedamić Centralu pasylajučy jej kopiju prata-
kołu arhanizacyjnaha schodu ŭ sprawie koope-
ratywy. U sprawie kooperatywaŭ kredytnych
i wytworčych i supalkawych małačarniaŭ treba
źwiartacca ŭ Centralu.

UWAHA. Kali arhanizacyjny schod u spra-
wie załażeńnia kooperatywy składałajeca nia tol-
ki z siabroŭ Instytutu, ale i z pastaronnych asob,
tady pišacca da starasty nie pawiedamleŭnie,
a prošba ab dażwoŭ.

10. Ziemiarskaja kultura.

Z metaj raźwićcia ziemiarskaj kultury,
hurtki pawinny staracca arhanizawać adpawiedny-

Da nas pišuć.

MISIJA POLŠČYNY SIAROD BIEŁARUSAŬ.

Turhieli, kala Wilni. Naša parafija składa-
jecca z adnych biełarusau z małej damieškiej
polskich panou-abšarnikaŭ. Kaścioł u nas čysta
polski. U kaściele za wyniatkam liturhii pałacins-
ku, ūsio adbywajecca pa polsku. Mała jašče he-
taha — ksiondz palak Łaŭcewič prawodzić misi-
ju polščyny, pašyranieŭ endeckaj časopiŭi
„Naš Pšyjacieli.“ Naŝy ludzi hetuju časopiŭ na-
zywajuć „lichazielle.“ Dzieła taho, što ksiondz
tyckaje koźnamu hetuju hazecinu, ludzi pačyna-
juć nie dalubliwać i ksiandza.

Ksiandzočku, nia warta z biełarusau rabić
palakoŭ! Heta nikomu nie patrebna i z hetym
nie zhadžajecca Katalicki Kaścioł. Praŭda, treba
prašwiačać ludziej, ale treba prašwiačać u rod-
naj ich mowie. Hetakaj darohaj i praca pojdzie
skarej ūpierad, nikomu nia budzie kryŭdy ŭ het-
kaj pracy i Boh pabahasławieć. Kaścioł-ž Kata-
licki nie dla adnych tolki palakoŭ, jon takoj sa-
maj Matkaj Źjaŭlajecca i dla biełarusau. Dyk ci
nia lepš zhadna z pohladami Kaścioła biełaru-
sau prašwiačać pabiełarusku, čymś prawodzić
siarod biełarusau misiju polščyny.

Ksiandzočku, zamiest „Našaha Pšyjaciela“
pašyrajcie „Chryščijanskiju Dumku“, katalickuju
biełaruskaju časopiŭ! Z hetaha budzie karyść
dla narodu i Kaścioła. Hetym „N. P.“ Wy pry-
słuhoŭwajeciesia tolki endeckaj palitycey, a ka-
ryści z hetaha anikomu. I. S.

APOŠNIAJE SŁOWA SKAŹA SUD.

Miedniki, Wil.-Trockaha paw. Jość u nas
polskaja škola, dzie wučacca biełaruskija dzieci.
U škole, jak i ŭ wa ūsich polskich szkołach na
biełaruskich ziemiach, polskija wučyciali. Ad-
nosiny polskaha wučyciela da biełarusau wieda-
myja. Woś ja i ŭ nas zdaryŭsia wypadak, što
adnosiny polskaha wučyciela da miastowych
ludziej i ludziej da wučyciela pajišli na razśleda-
waŭnie śledčaha sūdździ. A zdaryłasia heta pry
pierahladzie wučycielem u dzieciach sanitarnaje
čystaty. Wučyciel, znajšoŭsia ŭ adnej wučanicy
niečystaty, paklikaŭ da siabie henaj wučanicy
matku i musieć „dakazaŭ joj swaju moc sanitar-
naje wiedzy.“ Žančyna ŭ mih zrazumieŭsia wučy-
ciela, musieć tak-ža pastarałasia „pakazać wučy-
cielu, što ūsio zrazumieła.“ Ale na hetym nia
končyłasia. Wučyciel zaprasiaŭ da hetaje spra-
wy kamandanta palicyi. Kamandant pasłuchaŭ,
niešta napisaŭ i musieć pryznaŭsia wučycielu zas-
łuhi, skazaŭ kab.. heta žančyna pieraprasiała
pana wučyciela. Žančyna pasłuchala kamandanta
i pieraprasiała. Wučyciel-ža hetym nie zda-
woliłasia i patrebawaŭ, kab jašče pierahledziŭ
hetu sprawu i sūdźdźia śledčy. Sūdźdźia,
pažnajomiłsia krychu z sprawaj hetaj
žančyny, kab jana musieć kudy nie uciakła,
zahadaŭ nad joj palicejski nahlad. Čiapier
heta žančyna što tydzieŭ chodzieŭ u pastarunak
palicyi i čakaje apošniaha wyraśeŭnia prad
sudem.

Jak bačym, dyk z našaha wučyciela Kawal-
skaha dobry „pedahoh—uzdaŭwacieli,“ a jašče
lepšy pracauŭnik u pašyreŭni ładu, supakoiu i hra-
madzkaha sužycia.

ja lekcyi, zaprašajučy dobrych specyjalistych.
Hurtki abawiazany raspaŭsiudžywać dumku ab
stasawaŭni Źtučnych nawozaŭ (hnajoŭ), kab sla-
lanie siejali lubin (karmawyja trawy), kaniušynu,
wiku, seradeli i inš. i raźwiwali haspadarku ŭ ki-
runku hadoŭli bydła.

Z metaj ulapšenieŭ parody bydła, hurtki
pawinny imknucca da taho, kab kupić zawodna-
ha buhaja (można kupić cielo-byčka), jaki-b byŭ
ułasnaściu hurtka i absłužywaŭ akolicu. Hrošy
na heta hurtok moža sabrać dadatkowa z siab-
roŭ, abo z teatralnych hulniaŭ.

Kali niejdzie niedaloka jość przykładnaja
haspadarka, to hurtok moža naładzić ekskursiju
z metaj pažnaŭnia hetaj haspadarki. Kali-b u niek-
kim hurtku znajšłisia adpawiednyja siły i srodki,
to dobra bylo-b załażyć daślednuju stancyju, abo
pakazalnaje pole, dzie-b možna bylo widzieć pa-
lepšaŭnie ziemiarskaj kultury.

Čytajcie i pašyrajcie
„Biełaruskiju Krynicu“

Z hetaj wiedaj i talentam marnawacca ŭ Miednikach niawarta. Što praŭda, dyk našy ludzi ŭžo pawiedamili ŭskolnyja ŭłady ab „zdołnaściach“ pana Kawaleŭskaha, ale niawiedama, ci tam adpawiedna aceniać hetaja „zdołnaści“ našaha wučyciela.

A. I. Waškowič.

SŁONIM.

Tak, jak i ŭsia Bielaruś мае swaju słaŭnuju minuŭščynu, majuć šmat čym pachwalicca swajej proślaści i bielaruśkija miesty.

Mianie, jak stała ŭ zychara m. Słonima, wielmi cikawie jaho słaŭnaja minuŭščyna.

Naš bielaruśki słaŭny Słonim мае pamiatki jašče z 1040 h. U hetym našym słaŭnym Słoniemie adbywalisia kolišnija sojmiki i wajennija rady słaŭnaj minuŭščyny Bielaruś. Słonim u tyja časy byŭ na widoŭni Nawahradka, adhyrywajućy wielikuju rolu tahačasnaha palityčna hramadzka ŭžycia našaha Kraju.

Słonim pałożany na bierahoch bahatych ŭhoŭ raki Ščary. Miascina adpawiednaja dla hadoŭli żywioły; kališ naš Słonim ażyŭlała wielkim handlam skacinaj.

Ciapier ŭžo naš Słonim nie taki. Wiaki čużackaha panawannia nakinuŭi zwonku čużuju kulturu. Ale ŭnutry Słoniema kultura astajecca i raŭniwajecca swaja rodnaja—bielaruśkaja.

Sućasnaha pakaleńnia jość abawiazkam wiedać kironak hramadzka ŭžycia taki, jaki b dawioŭ naš Słonim i ŭsiu krainu i da wonkawa ha wyhladu bielaruśkaha.

W.

Z kraju.

Aryšty i rewizii. U swiazi z likwidacyjaj P.P.S. — lewicy ŭ Nawahradzkim wajawodztwie ŭ minulych tydni arysztawani 35 siabraŭ henaj partyi, a ŭ Bielastockim wajawodztwie kała 60 asob. Tak-ža dakanany rewizii ŭ arhanizacyjach P.P.S. — lewicy i apiačatawanv lokali hetaj arhanizacyi.

U Wilenskim wajawodztwie zlikwidawana 9 hurtkoŭ hetaj arhanizacyi i byccam skanfiskawana 75 pudoŭ nielehaj literatury.

Pažar kaścioła. Nadawiaćy ŭ Plaškowičach Nieświŭska p.w. zhoru kaścioł. Pažar paŭstaŭ ad raspalenaj železnej piecki.

Z Wilni.

Jość i takija, što nia choćuć Saboru. U Wilni paŭstała hrupa prawasłaŭnych, jakija ŭważajuć, što Sabor Prawasłaŭnaje Carkwy ŭ Polšcy treba adlażyć na 5 hadoŭ. A heta dzieła taho, kab nia było nowaha razwaŭ ŭ Carkwie.

Hetaja hrupa ŭważaje Sabor proste škodnym, bo pawodlie dumki hetaje hrupy, prawasłaŭnaje žyćcio ŭ Polšcy znachodzicca ciapier na normalnym ślachu raŭniwioćcio prawasłaŭnaje Carkwy, a Sabor heny „normalny“ ślach moža tolki papsawać.

70-ja ŭhodki śmierci Tarasa Šaučenki. Ukrainski Studenci Sajuz U. S. B. ŭ Wilni ładzić u subotu, dnia 7 sakawika 1931 h. ŭ sali „Apollo“ (wul. Dombruśkaha 5) koncert pryświečany pamiaćci 70 uhodkaŭ śmierci Praroka Ukrainy Tarasa Šaučenki.

Pačatak koncertu a hadz. 9 (21) wieč., cana biletaŭ ad 1—4 zł.

Usiačyna.

Ludzkoje žwierstwa. U miastowaci Krotošin na Pamorji ŭ Polšcy zdarylasia žudasnaja trahedyja. Para žwiaroŭ u ludzkim ciełie dakanali duśahubstwa ŭ takaj formie, što prypaminajuca časy, kali ludzi byli dzikimi.

Adzin tamašni sielanin pradaŭ na tarhu karowu za 300 zł. i wiaruŭsia z swaim synkom wiečaram damoŭ. Na darozie napau na ich razbojnik, choćaj adabrać hetaja 300 zł. U šacie bojki razbojnik zabiŭ bačku, a mały synok, jaki mieŭ pry sabie ŭsie hetaja za karowu hrošy, patrapiŭ uciećy i schawacca ŭ niedalokaj wioscy ŭ swajej ciotki, raskazaŭ jej pra napad razbojnika i prasiŭ ciotku, kab jana pawiedamila palicyju. Ciotka pryniala chlopčyka, schawala hrošy i abiacała da dnia pawiedamieć palicyju. Niasčasna chlopčyka palażyła spać razam z swaimi dziećmi na adnym lożku. Niezadnoha wiarnuŭsia da chaty i dziadźka i pačau raskazywać žoncy, što ŭ lesie zabiŭ ŭwahr, ale hrošaj pry im nie znajšoŭ. Tedy žonka raskazała mužu, što hrošy ŭ jaje, a chlopčyk, jaki ŭciok z hetymi hrašmi, spieć u ich u chacie. Para duśahubcaŭ naradzilisia, kab zacierci ślady zaboistwa, spalie chlopčyka ŭ piecy. Žonka zapaliła ŭ piecy, a muž hatowiŭsia da druhoha duśahubstwa. Ale wyjšle jano nia tak, jak uplanawała sabie para duśahubnikaŭ. Chlopčuk pierapuziŭsia napadam i zaboistwam bački nia moh zasnuć i ŭsiu naradu swajej ciotki i dziadźki čuŭ. Ratujućysia ad niamicnućaj śmierci, kali dziadźka z ciotkaj, hatowiaćysia da duśahubstwa, wyjšli z chaty, pierajšoŭ na druhaje miesca i loh, palażyŭ na swajo miesca syna ciotki. Kali ŭ piecy bylo dawoli ahniu, duśahubcy schapili swajho syna, što lažoŭ na miescy ŭciokšaha chlopčuka i, akrućuŭsi jaho ŭ staruju wopratku, ukinuŭi raspalenuju pieć. Hetym časam hetaj chlopčuk skarystaŭ z sumatoci i ŭciok z chaty. Pa darozie spatkau palicejskaha i ab usim raskazaŭ. Aryštawanyja da winy musili pryznacca.

Ab haspadarcy.

Haspadarka vlasnoj.

Vyrablamemo i doraba i drenna, treba vyrablać taniej i lepiej.

Abhledzić treba ŭsiu haspadarskuju snaść, a pieradusim pluh, barony, kultywatary. Čto nia мае wałoki,*) chaj čymchutčej na jaje ŭzda budziecca. Čas ŭžo wypracawać padrobny siaŭboby i hnojny plan: što, hdzie i kolki pasieć, jak pahnać? Kolki na heta treba siaŭby, kolki ŭhnaieŭnia, kolki ŭsiaho hetaha jość u haspadarcy i kolki treba prykupić? Mimachodom treba zaznaćyć, što značna bolš treba sieć raścin stručkowych i asobliva varywa.

Treba śladzić za schodam śniehu z paloŭ. Hdzie śniehu šmat — u lahčynach, pad adkozami, — tam treba jaho ŭsiakimi mahčymymi sposabami zvaruŭyć, kab lepi dzieŭla na jaho sonca i wicler: kožny spožnieny vlasnoj dzień nie dajecca dahnać paśla i tydniam. A heta šmat znača.

Pryhataŭlać treba siaŭbowaŭ nasieŭnie, staranna jaho wyčyščajućy: pry bolšej kolkaści — na mašinowych wiejalkach i mlynkach, a pry mienšaj — choć-by na zwyčajnym rešacie: usio niedarazwitaŭ i hluchaje nasieŭnie, pry wykrużywaŭni na rešacie, žbirajecca ŭ siaredzinie i stul jaho treba wybirać. Akramia taho treba mieć peŭnaść, što siaŭbowaŭe ziernie jość wolnym ad zarodkaŭ roznych chwarobaŭ. Dzieła hetaha najlepš pravodzić h. zv. bajcawaŭnie, zamorywaŭnie chwarebliwych zarodkaŭ.

Pry wiesnawym spracowywaŭni (abrablaŭni) hleby treba ŭziać za prawiła, kab nia ŭżywać pluha. Musieć chapić wałoki, barony i spranžynoŭki. Pluh moža być użytym tolki ŭ kaniečnaści, napr. na prykryćcio hnoju. Pieršaj snaściu vlasnoj pad siaŭbu jaryny musieć być wałoka, jakaja raŭnuje ziamlu, razbivaŭe hrudki i pabudžaŭe da prastaŭnia siamieŭnie roznaha škodnaha ziella. Kali-ž heta zielle praraście i abyjdzie, prychodzicca z baranoj, jakaja jaho vyrywaŭe i nišča.

Pierawažajućym da hetaj pary byŭ pahlad, što pry wiesnawoj siaŭbie ŭ pieršuju čarhu majuć lisci raściny stručkowa-matylkowyja (aprača łubinu, jaki baicca prymarazkaŭ), paśla kałasisityja zbažžawiny (avlos, jačmieŭ) i ŭreście akopniny (bulba, buraki i inš). Stahoŭnia pahlad na hetu sprawu žmianiŭsia na hetulki, što sadziać rana navat i bulbu, aby tolki ziamla była ŭžo praso chšy. Heta haloŭnaje. Nia ściahivać z siaŭboj. Z čystym sumleŭniem moža skazać: čym raniej, tym lepi, aby tolki absychaŭnie ziamli było zdavoliwaŭčym. Pačynać wiesnawaja zasievy na suchich hruntach treba ŭsieŭwaŭniem u žyta bielaj kaniušyny i seradeli. Na ciažejšych hruntach heta ŭsieŭwaŭnie adnak radzicca wykonywać paźniej, bo tut niama asablivaŭ niebiaśpieki zmarnawaŭnia zimowaj vohkaści (vilhaci).

Zaslewaŭ nielha pakidać biez dahladu, a ŭ pieršuju čarhu treba pieraškodzić tvareŭni na hruncie skarynki, jakaja dasłoŭna moža zaduŭšy pasievy ci to jšče susim nie abyjšoŭšysia, ci tolki što abchodzjačysia. Da łamaŭnia tworačysia skarynki ŭżywajecca abo vostraja lohkaja barana — kali pasiewy ŭžo abyšli, abo wałak — kali pasievy jšče nie abyšli. Lohkaja vostraja barana ŭżywajecca taksama dla niščeŭnia ŭwreplu ŭ jarynie, dla baranawaŭnia čyrwonaj kaniušyny i sieŭnačiaŭ.

U chlavoch treba ličycca z potrebaŭ zmahaŭnia z chwarobami żywioły: chlavy z siaredziny treba staranna wyčyścić i pabialić vapnaja. Paraslaty wiesnawaja dobra hodziacca na hadoŭlu. Koni vlasnoj ciažka pracujuć, dyk i zasluhoŭwajuć na dobry korm i staranny dahlad.

U sadoch treba sadzić bolš usiakich jahadnych kustoŭ i vytrymaŭsja sarty fruktowych drewaŭ, npr. jabłyni Antonaŭki.

inż. A. K.

*) Ab značeŭni wałoki, jak haspadarskaj snaści, skažam nastupnym razam.

Nawuka i... šwini. Ab tym, jak z časam zmianajuca pohladu na ŭsio ŭ swiecie, wielni cikawa swiečyć nastupny fakt: na pawiestcy dnia najbliżejšaha pasiedzaŭnia francuskaj Akademii Nawuk znachodzicca pytaŭnie ab padśukaŭni bolš adpawiednaha terminu dla označeŭnia slova „šwinia“, dzieła taho. Što dahetulašni termin — šwinia — spopularyzawaŭsia jak wyrażenie abrazy i pahardy. Tymčasam šwinia hetaha nie zasluhoŭwaje i jej naležycca rehabilitacyja.**)

*) Pryp. składalnika: Paśla hetaha nazoŭ „šwinia“ astaniecca, widać, čelawieku.

Padśluchanaŭe ab hadoŭli.

U Vilni meje być pabudawana wialikaja ladoŭnia, hdzie-b pierachowywaŭsia pieradusim nadbytak małočnaha vytworstwa (masła i inš) z letnich miesiacaŭ. Heta zablaspiečyła-b ad škodnaha spadku cenaŭ małočnych praduktaŭ u hetaja miesiacy.

Z hrošaj pawiatowych samaŭradaŭ (Sojmikaŭ) majuć być dawany naharody tym haspadarom, jakija buduć mieć dobrych buhajoŭstadnikaŭ swajej hadoŭli. Ziemiarskija konkursy sioleta majuć abchapić i hadoŭlu cialat. Za asnaŭny asiarodak pracy nad padniasieŭniem hadoŭli skaciny pryniata rachawać kooperatyŭnaja małačarni i h. zv. Kontrolnija Koły dojnaści, uwa- kruh katorych i budzie hurtawacca ŭsia rabota.**) Nowaja małačarni buduć arhanizawany tolki ŭ Świacianskim, Postaŭskim i Vialejskim pawietach.

Hadoŭla šwiniej, jakaja narmalna wielmi dobra aplačywaŭecca, u stiaŭniašnija časy haspadarčaha pieradomu moža apraŭdać slabie tolki pry arhanizawanim zbycie. Tavar šwinny wielmi abnižaŭe ŭ canie — da 15 procentaŭ — u hravataść: treba z jej z usich sił zmahacca.

Konkursy hadoŭli kurej buduć pravodziacca tam, hdzie isnujuć kooperatyŭnaja zbornaja punkty jajok.

U hadoŭli koniaŭ majuć dawacca naharody pieradusim haspadarom za najlepšych adnahadovych žarebiat.

Žwierniena meje być ureście ŭwaha na hadoŭlu awiečak, jakaja ŭ nas musieć zaniać swajo miejsca. Miž inš. pradubačacca konkursy hadoŭli jahniat i dobrej woŭny.

inż. A. K.

*) Adnej z pieršych rabot meje być prapahanda za pierasuwaŭniem terminu cialeŭnia karoŭ, kab metakocely hod padaŭalasia na rynek roŭnamierna.

Naša pošta.

A ŭsie jčyku. Dziakujem, karystajem. Pišycie ab usim, ale praŭdu. Praŭdziwija wiestki ŭ hazecie majuć wielikuju wartaść, niapraŭda kožnaha i ŭsiu cy panižaŭe. Was uwažajem za supracuŭnika i Wam wierym, ab čym Wy napišacie.

Janku Šastaku. Atrymali, dziakujem. Z karespandencyi skarystali, wiers da duku nie padchodzic. Pišycie wiestki ab žyćci kala Was.

Chudnickamu. Skarystajem, skaracili z braku miesca ŭ hazecie.

Biehanskamu. Dziakujem, pišycie bolš.

Piaciukiewiču. Dziakujem, skaracili z braku miesca ŭ hazecie.

Cikawamu. Dziakujem za infarmacyi.

L. Makarewičawaŭ. Piśmo Waša pieradali u L. K.

Waškowiču. Atrymali, dziakujem, karystajem.

N. Kiesel. Atrymali, budziem karystać, dziakujem.

pišycie čaściej.

M. Leśuku. Pišycie ab usim, budziem karystać.

Karespandencyju atrymali, wykarystajem.

Spirydowiču. Wy majecie zdołnaści. Radzim Wam čytać J. Kołasa, J. Kuŭpału i inšych biel. klasykaŭ.

Dzieła taho, što wiersy Wašysia wielmi wialikija, z braku miesca ŭ hazecie drukawać nia možam. U wiersach krychu za slabaja forma, tak što da duku treba i papraŭdać. Moža ŭ lepšyja časy kali i nadrukujecca. Z adnaje karespandencyi karystajem, budziem karystać i z druhaj. Premiju možam wysłać tolki atrymaŭsja hrošy.

Jarmalkowiču. Dziakujem, karystajem.

Aleškaŭskamu. Skarystajem z korespandencyi ŭ nastupnym numary.

Skarbniku. Tak, na nowych siabrouskich biletach Instytutu padpiswajecca skarbnik hurtka. adznačajućy pry hetym, skolki siabra za dany hod unios siabrouskaj składki. U hetym hodzie najlepš sciahaŭ siabrouskije składki, razdajućy nowaja biletu.

Sloznawokamu. Atrymali, dziakujem, budziem karystać.

Ciacierskam. Dziakujem, skarystajem.

Hrošy atrymali: ad Budślaŭskaha hurtka B.

I. H. i K., Čarniaŭskaha, Kawalonka, Pakulniewiča, Saŭčyca, Cikoty, Kota i Žabienki pa 4 zł. Premiju wysłali. Ad Haruštowiča 2 zł. i ks. Čarniaŭskaha 12 zł. — dziakujem.

Ad Kondrata 6 zł. 20 hr., prošbu spoŭnili, premiju wysłali. Ad Patrebiča, Blin, Hrdziŭska pa 2 zł.; dziakujem.

Ad Bohdziel, Zacharewiča pa 1 zł., Har-tak 1 zł. 20 hr., premiju wysłali, hazetu pasylojam.

Wypiswajecie katalog bielaruśkich knih,

a z jaho abaznačanyja čyrwonym

atramantam pa

tannaj canie knižki!

Bielaruśkaja Kniharnia „Pahonia“:

Wilnia, Ludwisarskaja wul. Nr. 1.
